

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 22 januari 2013

28/2013

Arbets- och näringsministeriets förordning om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp under handelsperioden 2013—2020

Utfärdad i Helsingfors den 17 januari 2013

I enlighet med arbets- och näringsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 65 § i lagen om utsläppshandel (311/2011):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte och förhållande till kommissionens övervakningsförordning

I denna förordning föreskrivs om det nationella genomförandet av kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp, nedan *kommissionens övervakningsförordning*, som utfärdats med stöd av artikel 14.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, nedan *direktivet om utsläppshandel*.

På övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp tillämpas utöver bestämmelserna i denna förordning dessutom kommissionens övervakningsförordning.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp vid anläggningar som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om utsläppshandel (311/2011).

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *bränsle-/materialmängd* en specifik typ av bränsle, råmaterial eller produkt som ger upphov till utsläpp av växthusgaser till följd av förbrukning eller produktion av bränslet, råmaterialet eller produkten i fråga, eller som innehåller kol och som ingår i beräkningen av växthusgasutsläpp med en massbalansmetod som avses i artikel 25 i kommissionens övervakningsförordning,

2) *utsläppskälla* en separat identifierbar del av en anläggning eller en process inom en anläggning från vilken relevanta växthusgaser släpps ut,

3) *verksamhetsutövare* en fysisk eller juridisk person som utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över verksamheten i en anläggning som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om utsläppshandel,

4) *övervakningsnivå* angivna krav som används för att fastställa aktivitetsdata, beräkningsfaktorer, årliga utsläpp och årsgenomsnitt för utsläpp per timme,

5) *aktivitetsdata* uppgifter om den mängd bränsle eller material som förbrukats eller framställts genom en process med relevans för den beräkningsbaserade övervakningsme-

toden, uttryckt i terajoule, massa i ton eller för gaser som volym i normalkubikmeter, beroende på vad som är lämpligt,

6) *utsläppshandelsmyndighet* Energimarknadsverket,

7) *biomassa* den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och rester av biologiskt ursprung från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall, vilket inkluderar flytande biobränslen och biodrivmedel,

8) *flytande biobränsle* flytande bränsle som framställs av biomassa för att ge energi för andra syften än transport, inklusive el, uppvärmning och kylning.

2 kap.

Klassificering av bränsle-/materialmängd samt övervakningsplan

4 §

Klassificering av anläggningar och bränsle-/materialmängder

För övervakningen av utsläpp och fastställandet av minimikrav för övervakningsnivåer ska verksamhetsutövare klassificera sina anläggningar i enlighet med artikel 19.2 och vid behov artikel 19.4 i kommissionens övervakningsförordning i en av följande kategorier:

1) en anläggning av kategori A 1, om de genomsnittliga verifierade utsläppen per år under den föregående handelsperioden 2008—2012 var mindre än 25 000 ton koldioxidekvivalenter, exklusive koldioxid som härrör från biomassa,

2) en anläggning av kategori A 2, om dess genomsnittliga utsläpp enligt 1 punkten är minst 25 000 ton men högst 50 000 ton koldioxidekvivalenter,

3) en anläggning av kategori B, om dess genomsnittliga utsläpp enligt 1 punkten är större än 50 000 ton koldioxidekvivalenter, men högst 500 000 ton koldioxidekvivalenter,

4) en anläggning av kategori C, om dess genomsnittliga utsläpp enligt 1 punkten är större än 500 000 ton koldioxidekvivalenter.

Verksamhetsutövare ska definiera varje bränsle-/materialmängd som bränsle-/materialmängd av mindre omfattning, av liten omfattning eller av större omfattning i enlighet med artikel 19.3 i kommissionens övervakningsförordning.

En anläggning av kategori A 1 enligt 1 mom. betraktas som anläggning med låga utsläpp. Utsläppsmyndigheten kan tillåta att det vid en anläggning med låga utsläpp tillämpas en förenklad övervakning i enlighet med artikel 47 i kommissionens övervakningsförordning.

5 §

Övervakningsplan

Övervakningsplanen ska innehålla en detaljerad, fullständig och öppen dokumentation av de övervakningsmetoder som verksamhetsutövaren tillämpar. Planen ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga I till kommissionens övervakningsförordning och andra uppgifter som utsläppshandelsmyndigheten förutsätter.

Tillsammans med övervakningsplanen ska verksamhetsutövaren lämna bevis för varje bränsle-/materialmängd och utsläppskälla som visar att osäkerhetströsklarna i fråga om aktivitetsdata och i tillämpliga delar i fråga om beräkningskomponenter följs för de övervakningsnivåer som tillämpas enligt definitionen i bilaga II till kommissionens övervakningsförordning.

Verksamhetsutövaren ska göra en riskbedömning som visar att kontrollåtgärderna och -förfarandena i samband med övervakningen av utsläpp motsvarar de inneboende risker och kontrollrisker som avses i artiklarna 3.9 och 3.10 i kommissionens kontrollförordning. Resultaten av riskbedömningar ska bifogas övervakningsplanen.

Övervakningsplanen ska vid behov kompletteras med sådana skriftliga förfaranden som avses i artikel 12.2 i kommissionens övervakningsförordning. En sammanfattning av förfarandena ska lämnas i övervakningsplanen. Verksamhetsutövaren ska på begäran lämna utsläppshandelsmyndigheten en fullständig dokumentation av de tillämpliga förfarandena.

3 kap.

Övervakningsmetoder och förbättring av övervakningsmetoderna

6 §

Utsläpp som omfattas av övervakningen

Verksamhetsutövaren ska fastställa övervakningsgränserna för varje anläggning i enlighet med artikel 20 i kommissionens övervakningsförordning. När övervaknings- och rapporteringsförfarandet fastställs ska de sektorspecifika krav som anges i bilaga IV till kommissionens övervakningsförordning uppfyllas.

7 §

Val av övervakningsmetod

Verksamhetsutövaren ska bestämma huruvida denne använder en beräkningsbaserad metod enligt 8 § eller en mätningbaserad metod enligt 11 § för att övervaka utsläppskällorna vid en anläggning.

Med utsläppshandelsmyndighetens godkännande får verksamhetsutövaren använda en kombination av beräkningsbaserade och mätningbaserade metoder för olika utsläppskällor och bränsle-/materialmängder vid en anläggning.

Verksamhetsutövaren får använda en övervakningsmetod som inte bygger på övervakningsnivåer för utvalda bränsle-/materialmängder eller utsläppskällor, förutsatt att de villkor som anges i artikel 22 i kommissionens övervakningsförordning uppfylls.

8 §

Beräkningsbaserade övervakningsmetoder

I en beräkningsbaserad metod ska utsläpp från bränsle-/materialmängder fastställas på grundval av aktivitetsdata som erhålls genom mätsystem och ytterligare parametrar som baserar sig på laboratorieanalyser eller standardvärden.

Verksamhetsutövaren kan genomföra den

beräkningsbaserade metoden med hjälp av antingen den standardmetod som beskrivs i artikel 24 eller den massbalansmetod som beskrivs i artikel 25 i kommissionens övervakningsförordning. Metoden ska väljas i enlighet med artikel 21 i kommissionens övervakningsförordning.

På bestämmandet av de övervakningsnivåer som ska användas tillämpas artikel 26 i kommissionens övervakningsförordning. Aktivitetsdata för bränsle-/materialmängder fastställs i enlighet med artiklarna 27—29 i kommissionens övervakningsförordning.

9 §

Standardvärden för beräkningsfaktorer vid beräkningsbaserade metoder

I fråga om bränsle-/materialmängd för vilken verksamhetsutövaren enligt kommissionens övervakningsförordning får använda standardvärden för beräkningsfaktorer tillämpas i Finland de standardvärden som publicerats av Statistikcentralen eller i andra hand de standardfaktorer som utsläppshandelsmyndigheten fastställt på basis av artikel 31c.1 i kommissionens övervakningsförordning.

Verksamhetsutövaren ska specificera de standardvärden för beräkningsfaktorer som denne ska använda i övervakningsplanen som lämnas till utsläppshandelsmyndigheten för godkännande.

Verksamhetsutövaren ska säkerställa att de utsläppsfaktorer som används vid beräkningen av utsläpp motsvarar de effektiva värmevärdena hos de bränslen som används vid övervakningen av anläggningens utsläpp.

10 §

Användning av laboratorier

Verksamhetsutövaren ska vid fastställandet av beräkningsfaktorer säkerställa att de laboratorier som används för att utföra analyser för bestämning av beräkningsfaktorer är ackrediterade enligt EN ISO/IEC 17025 för de berörda analysmetoderna.

Verksamhetsutövaren får vid fastställandet av beräkningsfaktorer använda ett laborato-

rium vid sin egen anläggning vars relevanta analysmetoder inte har ackrediterats enligt EN ISO/IEC 17025 endast om verksamhetsutövaren på ett sätt som godkänns av utsläppsmyndigheten kan påvisa att användningen av ett ackrediterat laboratorium är tekniskt omöjligt eller leder till orimliga kostnader på det sätt som avses i 13 §. Också ett icke ackrediterat laboratorium som används ska uppfylla kraven i EN ISO/IEC 17025 vilket ska visas genom en bedömning som görs av ett nationellt ackrediteringsorgan och dess utlåtande över bedömningen.

Den bedömning som avses i 2 mom. gäller i två år efter det att utlåtandet utfärdades.

11 §

Mätningbaserade övervakningsmetoder

I fråga om en mätningbaserad metod ska utsläppen från utsläppskällor fastställas genom kontinuerlig mätning av koncentrationen av den berörda växthusgasen i rökgasen och rökgasflödet.

På mätningbaserade metoder tillämpas artiklarna 40—46 i kommissionens övervakningsförordning.

I fråga om de laboratorier som används för att utföra mätningar, kalibreringar och bedömningar av mätutrustning inom systemet för kontinuerlig mätning av utsläpp tillämpas 10 §.

12 §

Teknisk genomförbarhet och orimliga kostnader

Verksamhetsutövaren får föreslå utsläppshandelsmyndigheten att sådana förenklade förfaranden enligt kommissionens övervakningsförordning ska tillämpas om användning av en viss övervakningsmetod är tekniskt omöjlig eller leder till orimliga kostnader. Utsläppshandelsmyndigheten kan enligt artiklarna 17 och 18 i kommissionens övervakningsförordning antingen godkänna eller förkasta verksamhetsutövarens förslag.

Utsläppshandelsmyndigheten kan vid bestämmandet av vilka kostnader som anses

vara orimliga vid behov fastställa den räntesats och den avskrivningstid som ska tillämpas.

13 §

Ingående och överförd koldioxid

På övervakningen av den koldioxid som ingår i bränslet tillämpas artikel 48 i kommissionens övervakningsförordning. På övervakningen av överförd koldioxid tillämpas artikel 49 i den nämnda förordningen.

14 §

Ändringar av övervakningsplanen

Verksamhetsutövaren ska regelbundet kontrollera huruvida övervakningsplanen återspeglar en anläggnings art och funktion i enlighet med artikel 7 i direktivet om utsläppshandel och huruvida övervakningsmetoderna kan förbättras.

Om brister eller fel upptäcks i godkända övervakningsmetoder, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål underrätta utsläppshandelsmyndigheten om detta och föreslå komplettering eller ändring av övervakningsplanen i syfte att avhjälpa bristerna och korrigera felet. Utsläppshandelsmyndigheten bedömer på basis av verksamhetsutövarens förslag om det är fråga om en sådan större ändring som avses i artikel 15 i kommissionens övervakningsförordning och om den förutsätter ändring av det tillstånd till utsläpp av växthusgas som avses i 8 § i lagen om utsläppshandel. Om det är fråga om en större ändring, ska utsläppshandelsmyndigheten utan dröjsmål underrätta verksamhetsutövaren om detta.

Verksamhetsutövaren får utföra övervakning av utsläpp enligt den ändrade övervakningsplanen redan innan utsläppshandelsmyndigheten har godkänt ändringen, om kraven i artikel 16 i kommissionens övervakningsförordning uppfylls.

På tillfälliga ändringar av övervakningsplanen tillämpas artikel 23 i kommissionens övervakningsförordning.

4 kap.

Behandling av biomassa

15 §

Hållbarheten hos flytande biobränsle

Om verksamhetsutövaren i sin övervakningsrapport uppger att utsläppsfaktorn för de flytande biobränslen som används i verksamhetsutövarens anläggning är noll, ska det flytande biobränslet och deras råvaror uppfylla de hållbarhetskriterier som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, nedan *RES-direktivet*.

För kontroll av att hållbarhetskriterierna uppfylls ska verksamhetsutövaren använda de metoder som anges i det i 1 mom. nämnda direktivet. Verksamhetsutövaren ska också ha ett system genom vilket man på basis av det massbalanssystem som avses i artikel 18 i RES-direktivet säkerställer överensstämmelse med kraven i fråga om råvaruproduktion och minskning av växthusgasutsläppen.

16 §

Bränsle-/materialmängder av biomassa och fastställande av andelen biomassa och fossila fraktioner

Verksamhetsutövaren ska övervaka bränsle-/materialmängder av biomassa i enlighet med artikel 38 i kommissionens övervakningsförordning. Torv, xylit och fossila fraktioner av blandade bränslen och material betraktas inte som biomassa.

Utsläppsfaktorn för ett blandat bränsle eller material ska beräknas och rapporteras som den preliminära utsläppsfaktorn fastställd i enlighet med artikel 30 i kommissionens övervakningsförordning, beroende på övervakningsnivå antingen som standardvärden eller analysbaserade värden, multiplicerade med den fossila fraktionen av bränslet eller materialet.

Andelen biomassa och fossila bränslen fastställs i enlighet med artikel 39 i kommissionens övervakningsförordning.

5 kap.

Datahantering och kontroll

17 §

Förfaranden för dataflödesverksamhet och kontrollsystemet

Verksamhetsutövaren ska upprätthålla skriftliga förfaranden för dataflödesverksamhet för övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp och säkerställa att den årliga utsläppsrapporten, som är resultatet av dataflödesverksamheten, inte innehåller felaktigheter, och att den är förenlig med den godkända övervakningsplanen, de skriftliga förfarandena för dataflödesverksamhet och kommissionens övervakningsförordning.

Beskrivningen av det skriftliga förfarande för dataflödesverksamheten som ingår i övervakningsplanen ska uppfylla de krav som anges i artikel 57. 2 i kommissionens övervakningsförordning.

Verksamhetsutövaren ska upprätthålla ett effektivt system för kontroll av datahanteringen för att säkerställa att den årliga utsläppsrapporten inte innehåller felaktigheter och att den är förenlig med den godkända övervakningsplanen och kommissionens övervakningsförordning.

Utöver vad som föreskrivs ovan ska systemet för kontroll av datahanteringen dessutom uppfylla kraven i artiklarna 58–64 i kommissionens övervakningsförordning.

18 §

Hantering av saknade uppgifter

När uppgifter som är relevanta för att fastställa utsläppen från en anläggning saknas för en viss tidsperiod eller i fråga om någon av parametrarna, ska verksamhetsutövaren fastställa konservativa ersättningsuppgifter för respektive tidsperiod och saknad parameter genom att använda en skattningsmetod som beskrivs i samband med det skriftliga förfarandet dataflödesverksamheten.

19 §

Registrerade data och dokumentation

Verksamhetsutövaren ska bevara alla väsentliga uppgifter om övervakningen av ut-

släpp, inklusive de uppgifter som räknas upp i bilaga IX till kommissionens övervakningsförordning, i minst tio års tid.

Verksamhetsutövaren anses bevara de uppgifter som denne rapporterat till utsläppshandelsmyndigheten om uppgifterna finns registrerade i ett system för elektronisk rapportering och datahantering som verksamhetsutövaren har inrättat.

6 kap.

Rapporteringskrav

20 §

Utsläppsrapporten

Verksamhetsutövaren ska årligen lämna in en utsläppsrapport till utsläppshandelsmyndigheten på en blankett som utsläppshandelsmyndigheten fastställer. I utsläppsrapporten ska inkluderas de uppgifter som anges i bilaga X till kommissionens övervakningsförordning och sådana andra uppgifter som utsläppshandelsmyndigheten förutsätter.

21 §

Rapportering om förbättringar av övervakningsmetoden

I de situationer som avses i artikel 69 i kommissionens övervakningsförordning ska verksamhetsutövaren lämna en i den ovan nämnda förordningen avsedd rapport om förbättring av övervakningsmetoden till ut-

Helsingfors den 17 januari 2013

Näringsminister *Jan Vapaavuori*

släppshandelsmyndigheten för godkännande.

Det första år då rapporten ska lämnas är 2014, varefter rapporter ska lämnas enligt följande:

a) i fråga om en anläggning av kategori A 1 eller A 2 enligt 4 § 1 mom. a-punkten ska en rapport lämnas före utgången av april månad vart fjärde år,

b) i fråga om en anläggning av kategori B enligt 4 § 1 mom. b-punkten ska en rapport lämnas före utgången av maj månad vartannat år,

c) i fråga om en anläggning av kategori C enligt 4 § 1 mom. c-punkten ska en rapport lämnas före utgången av maj månad varje år.

7 kap.

Slutbestämmelser

22 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2013.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets förordning av den 31 maj 2007 om övervakning av koldioxidutsläpp och om den rapport som skall utarbetas om utsläppen (647/2007). Den förordning som upphävs tillämpas dock i stället för denna förordning på övervakningen av koldioxidutsläppen under utsläppshandelsperioden 2008—2012 och på den rapport som ska lämnas om utsläppen.

Överinspektör Perttu Wasenius